

Het is goed in een bestuursverslag eens aandacht te vragen voor de groep personeelsleden, die om medische redenen hun werkzaamheden aan de universiteit voortijdig definitief hebben moeten staken. In het afgelopen cursusjaar betrof dit 10 leden van onze universitaire gemeenschap; soms schuilt daar veel verdriet achter en daarom willen we ook van deze plaats eens uitspreken dat onze beste wensen hen vergezellen.

Toen ik vorig jaar in het bestuursverslag meldde dat we van de heer Van Namen afscheid hadden genomen heb ik gezegd: „de oude garde dunt uit”. Gelukkig is dat niet over de hele linie het geval, want mr. D. Schut, de voorzitter van de Vereniging voor wetenschappelijk onderwijs op gereformeerde grondslag, die al sinds 1956 bestuurslid is en dit jaar aan de beurt van aftreden was, stelde zich voor een nieuwe periode beschikbaar. Op 12 mei werd hij door de Ledenraad herbenoemd als lid, en tevens als voorzitter. De universiteit is hem zeer erkentelijk dat hij de verantwoordelijkheid voor deze functie wil blijven dragen.

In een morgenmiddag te houden openbare vergadering van de Universiteitsraad zullen 18 nieuwe leden worden geïnstalleerd en zal afscheid worden genomen van 21 aftredende leden; er zal dan gelegenheid zijn aandacht te geven aan het werk dat door de raad verricht is. Ook voor deze nieuwe raad is het weer niet gelukt alle zetels bezet te krijgen; momenteel zijn er zelfs 5 vacatures.

Na een korte interim-periode, waarbij prof. Knol fungeerde als voorzitter van de Universiteitsraad, is met ingang van 10 oktober 1978 deze belangrijke functie toevertrouwd aan dr. H. J. van Alphen, de voorzitter van deze vergadering.

Straks zal — zoals bekend — prof. Schenkeveld zijn opvolger, prof. Verheul, als rector installeren. De installatie van prof. Schenkeveld heeft zich indertijd in stilte voltrokken, omdat zijn voorganger prof. De Ruiter halverwege de cursus plotseling minister werd in het kabinet Van Agt. Het ligt op mijn weg nu in 't openbaar namens de hele universitaire gemeenschap hem bijzonder hartelijk te danken voor de wijze waarop hij — na een vliegende start — zijn taak als rector heeft vervuld. De uitdrukking *magnificus*, die gewoonlijk als „epitheton ornans”, als een versierd bijvoegsel wordt gezien, bleek in zijn geval een correcte weergave van zijn optreden en zijn bijdrage; hij was en is „magnifiek”.